

Publicerad 2015-09-04 00:07 av agneta pichler

Amen - så sant som i kyrkan

barfota jag vandrade
över småsten och sanningar
blandade med rena historier..

vad jag var på väg visste ingen
inte ens mina inre drömmar
kunde sia spår av framtiden

vilken väg är hållbar
vilken är förljugen..
än en fråga nog så svår för
Gudarna att besvara

månens sken
lyste upp stenarna
dem vita
tacksam över att dem ännu
inte hunnit färjas röda
som av blod

ty i denna tid
där allt verkar viktigare
än ren med mänsklighet

färjas mycket av ondo

ökar takten
gryning snart visar
sin första strimma av ljus
då önskar jag redan vila
i famnen din

undrar flytikt om jag hinner
innan sanningen kräver sin bikt

järn porten står på glänt
jag hinner nog precis innan
den slår igen

predikaren drar på munnen
som påminner ett leende
men tyvärr är ett tunt sträck
av cynisk bitterhet

för de jag ser
är ett grin från en trött själ
utan varken en hjärna eller hjärta
att hjälpa utsatta

han predikar krav och botgörelse
utan ett uns av medlidande
för att hjälpa folk i nöd

jag önskar säga något
liksom..
liksom skrika högt
men orden fastnar
vågar inte ut..

ty i denna tid
där "jaget" är din gud

totalt i blindo
vad som händer
bakom nästa snår

är jag rädd att stå
ensam med min önskan

om att hjälpa till

i områden
där vita
stenar färgas röda..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren agneta pichler med Poeter.se id #21781 innehar upphovsrätten